

gere Tid havt den Være at deltage i Bestyrelsen af den Kjøbenhavnske Kommunes Anliggender, og har ogsaa ad anden Vej havt Leilighed til at lære Stemningerne og Anskuelserne at kjende, og jeg tror, at Forholdene i Kjøbenhavn ere af den Natur, at det ikke vilde medføre den allermindste Fare, ligesom jeg heller ikke tror, at det vilde give Valgene en forffjellig Karakter, hvis vi i dette Diebliff fik sat denne Lov igjennem. Men man bygger jo ikke sit Hus for Solfkinsveir eller for Sommerveir, men man bygger det saaledes, at det skal kunne holde Regnen ude og modstaa Storm og Uveir, og Tugen kan siges eller indstaa for, at der ikke i Kjøbenhavn ligesom i andre større Byer kan udvilles sig en saadan Tilstand, at der bliver en sjenkelig Stemning, en Kamp mellem de mindre Besiddende og de mere Besiddende. Hver Dag høre vi jo Lærdomme, der gaa ud paa at fremstille Kapitalisternes, Giendomsbesiddernes, Arbeidsgiverne som naturlige Fjender af Arbeidernes og den mindre vel stillede Del af Befolkningen. Er det da umuligt, at slige Lærdomme ogsaa kunne faae Overhaand her? Det tror jeg ikke; men i alt Fald vilde det være yderst letfindigt at bygge hele Forholdet paa en Tillid til, at Sligt ikke vil kunne finde Sted. Jeg ser ikke, hvorfor Befolkningen i Kjøbenhavn eller det danske Folk skulde være et særlig udvalgt Folk i denne Henseende. Vi ere et overmaade besindigt, fornuftigt og godt Folk; men det ubelukkig ikke, at man i enkelte bevægede Tider ogsaa her kan komme ind paa Afveie. Derfor kan jeg ikke gaa med til en saadan Udvildelse, naar der ikke sættes en Grændse eller findes en Vej, ad hvilken man kan bringe mere Egevaegt tilstede (Kofod: Magistraten!). Magistraten siger det ærede Medlem; men den har ikke det Allermindste at betyde i saa Henseende. Den Ordning, som nu gjælder i Kjøbenhavn, er vistnok den, at Magistraten danner, om jeg saa maa sige, et Førstekammer, der kan modsætte sig enhver Beslutning, som Borgerrepræsentantskabet tager. Jeg ynder i Dvrigt ikke denne Tilstand; jeg mener, at det er for stor en Magt, der er indrømmet Magistraten; men det er et andet Spørgsmaal. Denne Ordning er imidlertid

den nu gjældende og har hidtil ikke medført nogen Ulempe, fordi Borgerrepræsentationen har været meget heldig i Valget af de Mænd, der danne Magistraten, idet disse haade med Dygtighed og Evne til at komme overens med Andre have staaet i Spidsen for Kommunens Bestyrelse. Men der er et andet Punkt i Kjøbenhavns Kommunallov, der siger, at naar Borgerrepræsentantskabet bliver misformøiet med et Medlem af Magistraten, saa kan det afskedige ham. (Stemmer: Med Pension!) Ja, med Pension, men i bevægede Tider har den Slags Indfrænkninger aldeles Intet at sige. Borgerrepræsentationen kan indstille til Regjeringen, at afskedige en Borgmester med Pension efter den Tid, han har tjent; men vil Regjeringen ikke gaa ind derpaa, har Borgerrepræsentationen det i sin Magt aldeles paa egen Haand at afskedige ham med $\frac{2}{3}$ af hans Gage. Naar vi nu tænke os — thi det er det Tankeexperiment, jeg tillader mig at fremstille for de Herrer, — en saadan Bevægelse her i Kjøbenhavn, om end ikke i samme stærke Grad, saa dog en lignende som den, der har udviklet sig i Paris, og ogsaa optræder med Styrke i andre Stater, hvor den arbejdende Befolkning reiser sig imod de andre Samsundsklasser i den Tro, at deres Interesse tilfredsættes, og at den for at fremme sine egne Interesser benytter sin Valgret til at danne et fuldstændigt nyt Borgerrepræsentantskab, saa tror jeg ikke, at dette ved denne Bestemmelse om, at der skal gives Pension, vil lade sig afholde fra at afskedige Magistraten og vælge nye Folk, der ville gjenneføre dets Anskuelser. Jeg tror, at det i alt Fald er muligt, at saadanne Tilstande kunne indtræde, og man bør ikke udsætte sig for den Slags Muligheder. Det er altsaa, fordi der i de Herrers Forslag ikke findes nogen Begrændsning lige overfor den almindelige Valgret, at jeg ikke kan gaa ind derpaa. Men som sagt jeg erkjender, at det er ønskeligt, at der ogsaa bliver givet en Del af Skatteyderne, som for Diebliffet ikke ere Bølgere, Leilighed til at deltage i Valget og altsaa give dem Valgret. For saa vidt er jeg enig med de Herrer. Det er sagt, jeg tror af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther),